

Божествата не искат да ги гледат

Юлия Станкова е от лицата, които се появяват не за първи път в „Ек“, влязла в кръга ни от избраници заради неподражаемия си художествен стил и изповедно перо. Сега тя откри поредната си изложба с най-нови работи, вдъхновени от митологията, в галерия „Астри“ под наслов „Божествата не искат да ги гледат“.

2008-а се оказва изключително силна година за авторката, за което говорят и двете съпътстващи експозиции в Гърция – в държавните археологически музеи на гр. Драма (до края на май) и на о-в Тасос (от началото на юли).

Софийската изложба, съставена от малко на брой, но сякаш взаимодопълващи се и „доизказващи“ се картини, респектира с концептуалната си издържаност, с онази, така присъща на художничката, интелектуална вискателност, която насочва погледа в дълбочина и далеч зад привидното, с прозренията, които всеки пресява в своя духовен кладенец, за да ги превърне в „жива вода“.

Ето какво споделя самата Юлия Станкова за своя замисъл:

Детството е територията, където се преплитат както любовта, така и респектът към родителите – най-възвишените чувства. Там се ражда нашата религиозност, която винаги ни съпровожда, дори и да не подозираме за нея.

Детството ме интересува във всичките му измерения – на всеки поотделно и на човечеството по времето на митовете. В този изворен митологичен свят няма опрощение. Всеки, който гръзне да

наруши порядъка на битието, се превръща в камък.

Привлечена съм от красивия и страшен диалог между видимото и невидимото. Всяка от изложените картини има своя идея и собствено битие, но всички заедно съм назовавала: „Боговете не искат да ги гледат“. В това назова-

ние присъстват двата аспекта на връзката между отсамното и отвъдното: любопитството на смъртните и недосегаемостта на божествата. Чрез моите образи-откровения се включвам в този импозантен диалог и това ме изпълва с несравнимо щастие. Така усещам, че ме има.

Каменният гост на Медуза

Егип и неговите родители

Орфей и Евридика

Сън (Юки)

Дедал и Икар